

STAR

Ahmet KEKEÇ

Gündüz gözüyle bu kurnazlık çekilmiyor

HDP’li Ahmet Türk’ün, CHP genel başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’ndan bir ricası var: “İyi Parti’yle nasıl görüşüyorlarsa, bizim partinin genel başkanlarıyla da bir araya gelsinler...”

Bu açıklamayı okuyanlar, ilk anda, “**Ahmet Türk, CHP’ye ittifak önerisinde bulunuyor**” değerlendirmesini yapacaktır. Öyle midir?

Gerçekten de Ahmet Türk, CHP’ye ittifak önerisinde mi bulunuyor?

Saf yurdum insanı, bu soruya, sanki iki parti arasında ittifak mutabakatı bulunmuyormuş gibi, “**Evet, Ahmet Türk ittifak önerisinde bulunuyor**” cevabını verecektir.

Sonra da, Kılıçdaroğlu’na “**Bravo**” diyecektir... Bravo...

Çünkü HDP’nin açık teklifine rağmen ittifaka sıcak bakmıyor.

Peki, CHP’nin ittifaka sıcak bakmadığını/bakmayacağını nereden anlıyoruz?

Nereden olacak? Yine Ahmet Türk’ün sözlerinden...

Çünkü Ahmet Türk, “**Biz CHP’ye katkı sunmak istiyoruz ama kendileri bu katkıyı reddediyor**” diyerek, CHP’nin katkıdan kaçtığı intibasını uyandırıyor. Bunu özellikle yapıyor...

Ki, saf yurdum insanı, “**Ne ittifakı? Adamlara iftira atıyorsunuz.**

Kılıçdaroğlu, HDP genel başkanlarıyla görüşmeyi bile reddediyor!” diyebilsin. Hemen hatırlatalım:

Parti olarak katkı sunmak istediklerini ama CHP’nin bundan kaçtığını söyleyen Ahmet Türk, HDP’nin Mardin Büyükşehir Belediye Başkan adaydır.

Bunu neden hatırlattım?

Çünkü CHP, Mardin’de Türk’ü destekleyecek. (*Kemal Kılıçdaroğlu’nun “**yerel dayanışma**” dediği şey olacak... Kendi adaylarının göstermelik olduğu, bu bölgede oyların HDP adayına gideceği bütün CHP’liler tarafından biliniyor. Dolayısıyla, Ahmet Türk’ün “**CHP katkıdan kaçıyor**” açıklaması, saf **Meralcileri** temin etmeye, daha doğrusu “**kafalamaya**” dönük bir manevradır.*)

CHP sadece Mardin’de değil, kazanma ihtimali bulunmayan Doğu illerinin tümünde HDP adayını destekleyecek.

Buna mukabil, HDP de, “**kazanamayacakları**” ama sonucu değiştirebilecek potansiyele sahip olduklarını

Köşe Yazıları – 17/01/2019

düşündükleri büyük illerde CHP adayını destekleyecek.

Bunu, kendisini “**iyi polis, kötü polis**” oyununa fena halde kaptırmış Ahmet Türk de itiraf ediyor: “**Bizim İstanbul, Adana, Mersin, İzmir, Antalya ve Hatay’da bir beklentimiz yok ama buralarda sonucu değiştirebilecek güce sahibiz.**”

Ne demek istiyor Ahmet Türk?

Saf yurdum insanı (*yani saf Meral Akşener’ci vatandaş*) bu soruya, “**CHP’ye ittifak önerisini tekrarlıyor! Muhatap alınmak istiyor! Ama CHP tarafından yüz bulamıyor!**” cevabını verecektir.

Bence onu yapmıyor...

CHP tarafından “**yüz bulamamış rolü**” oynuyor.

Çünkü “Katkı sunmak istiyoruz ama CHP yanaşmıyor, İyi Partiyle nasıl görüşüyorlarsa bizimle de öyle görüşünler” sözlerinin bir karşılığı yok.

CHP-HDP ittifakı kuruldu bile...

Sadece resmiyete dökülmedi...

Daha doğrusu, *kamuoyundan (ve Meral Akşener taraftarlarından)* gizleniyor.

İki parti de, karşılıklı “**katkı**”ya hem açık, hem teşne...

Hatta öyle ki, ortak aday bile gösterebiliyorlar.

Mesela **Gaziantep** Büyükşehir Belediye Başkan Adayı **Celal Doğan**...

Doğan eski bir CHP’lidir ama esas itibariyle HDP’lidir. (*PKK teröristlerine “gerilla” deyi p duran bir HDP’li...*)

Resmiyette **CHP** ve **İyi Parti**’nin ortak aday olarak gösterilmiştir ama gerçekte CHP ve HDP’nin adaydır.

Dolayısıyla, Ahmet Türk’ün “**CHP bizi muhatap alsın**” sözleri, kurnazca bir saptırmadır. Başka da bir şey değildir.

STAR **ARDAN ZENTÜRK**

‘Serbest piyasa’ emperyalistin silahıdır!..

Siz, istediğiniz kadar “**piyasa ile kavga etmeyeceğiz**” deyin, o piyasa sizinle kavga ediyorsa, geçiniz.

Trump’a millet olarak teşekkür borçluyuz. Önce, Ağustos 2018’de, Amerika’nın bugüne kadar bir NATO müttefikine karşı gerçekleştirdiği en alçak ekonomik saldırıyı yaptı. Şimdi de, bir tvit ile ekonomimizi yerle bir edeceğini (*kim için, PKK’lı teröristler için*) söyledi.

(*NATO ABD’nin Suriye’de PKK’ya ilk silah sevkiyatını gerçekleştirdiği Şubat 2016’da fiilen sonlanmıştır, Trump’ın son tiviti bir çeşit cenaze kaldırmaktır.*)

Trump aslında bizlere, yıllardır içinde yaşadığımız “*kurt kapanını*” gösterdi. “*Serbest piyasa*” masalları içinde atalarımızın geleneksel savaş taktiğinin emperyalizm tarafında bize karşı kullanıldığını öğrendik.

Nedir Türk savaş stratejisinde “*kurt kapanı...*” Kurtların düşmanlarını güvensiz bölgeye çekip yok etmesi...

Amerikan, İngiliz, Fransız, Alman liderlerinin **1979 Guadoloupe Zirvesi**'nde aldıkları karar doğrultusunda, dönemin Alman Maliye Bakanı **Hans**

Matthöfer, Türkiye'nin “*serbest piyasaya geçiş*” metnini yazdı, merhum **Turgut Özal**'ın eline tutuşturdu.

O metin aslında, Türkiye'nin güvenli olmayan bir bölgeye çekilmesinden ibaretti, “*iyi çocuk*” olduğun sürece kısmen ödüllendirileceğin, bağımsız politikalara yöneldiğin an “*imha edileceğin*” küresel bir alan.

“*Kurt kapanından*” kurtulmanın yolu, 1- Senin için güvenli olmayan bölgeye girmeyeceksin, 2- Girsen bile, arkanda “*okçular tepesi*” muhkem olacak, hazreti peygamberin mesajı böyle günlerde lazım.

Yani, 1- Serbest piyasa mekanizmalarını tabulaştıran ekonomistlerin lafını geçip, gerçeklere bakacaksın, **kontrollü piyasa ekonomisi ve milli para politikası** üzerinde çalışacaksın, 2- “*Okçular tepesinde*” devlet tüm ekonomik varlığıyla hazır bekleyecek, **enerji politikası**

millileştirecek, ekonomideki finansallaşmayı kesip atacaksın. (Bakın, iyi ki Ziraat, Vakıf, Halk var!.. Emperyalist onları da yok etmemizi istemişti, hatırlayın.)

‘Oltadaki balığa’ yem vermezler

Siyonizmin “**bugünün düşmanı İran, yarının düşmanı Türkiye’dir**” stratejisi var oldukça **Türkiye, Amerika’dan ekonomik destek almayacaktır**, unutulur. Batı Türkiye konusunda zaten ikiye bölündü:

SALDIRGAN KANAT: Almanya’nın da eklemlendiği ABD-İsrail ittifakı Türkiye’nin parçalanarak kontrol altına alınmasını ve bir daha kimseye tehdit oluşturmamasını istiyor.

SİNSİ KANAT: İngiltere-Fransa hattı ise uyumlu politikacıların yönettiği bütünlüğünü korumuş bir Türkiye’nin yanında yer alıyor, Türkiye’nin parçalanmasının Avrupa’ya Balkanlar üzerinden büyük risk taşıyacağına inanıyor.

Her iki kanadın da birleştiği ana nokta, **Türkiye’nin tam bağımsızlığını önlemektir.**

Konu özetle bu. Bunu göz ardı ederek üreteceğimiz her politika vakit kaybından ibarettir.

Ne demişti, Türkiye’ye ekonomik yardımın artırılmasına karşı çıkan **Nelson A.**

Rockefeller, dönemin

başkanı **Eisenhower**’a yazdığı

Köşe Yazıları – 17/01/2019

mektupta: **Oltaya yakalanmış balığın yeme ihtiyacı yoktur. Bu noktada Dışişleri Bakanlığı ile aynı fikirdeyim, genişletilmiş iktisadi yardım –mesela Türkiye'ye- bazı hallerde düşünülenin tersi sonuç verebilir. Yani bağımsızlık eğilimini artırıp, mevcut askeri paktları zayıflatabilir.**

İnönü'nün 12 Temmuz 1947'de imzaladığı Türk-Amerikan İkili Askeri İşbirliği Anlaşması'ndan bu yana, Amerikan emperyalizmi "*oltada olduğuna inandığı*" Türkiye'ye böyle bakmaktadır. Değişir mi, hayır.

Yarın daha alçak yöntemlerle saldırır mı, evet.

Çözüm nedir?

"Okçular tepesindeki" okçu yerini terk etmeyecek.

SABAH

Mehmet BARLAS

Biz krizleri çözüme aktarıyoruz ama İngiltere Brexit krizini aşamıyor

Zor günler zorlu bir iradenin ve ortak aklın işbirliği sayesinde kolay atlatılacağı benziyor. Üç gün önce Trump'ın garip tweeti yüzünden Türkiye ile Amerika'nın arasındaki ilişkilerin kopma noktasına geldiğini düşünürseniz, bugünün dünden ne kadar farklı olduğunu kolayca görebilirsiniz.

Brüksel'de buluşma

Düşünün ki dün Brüksel'de Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Güler ile ABD Genelkurmay Başkanı Orgeneral Joseph Dunford, Amerika'nın Suriye'den çekilme sürecinin Türkiye açısından anlama geldiğini görüşüyorlardı. Tabii ki ana konu, Türkiye sınırında oluşturulacak güvenli bölgenin nasıl ve hangi süreçte gerçekleştirileceğiydi.

Lavrov da konuştu

Bu güvenli bölge sade Brüksel'de konuşulmuyordu. Rusya Federasyonu Dışişleri Bakanı Lavrov da Moskova'da düzenlediği basın toplantısında, ABD Başkanı Donald Trump'ın gündeme getirdiği ve Türkiye'nin ilk etapta olumlu baktığı güvenli bölge planına ilişkin AA muhabirinin sorusunu yanıtlıyordu...

Toprak bütünlüğü

Söz konusu plana ilişkin sürecin Suriye'nin toprak bütünlüğü çerçevesinde değerlendirilmesine rektiğini belirten Sergey

Lavrov, "**Bunların tümüne, Suriye'de rejimin toprak bütünlüğünü en kısa süre içerisinde sağlayacağı çerçeveden bakmak gerekiyor. Bu konu elbette Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın bir sonraki müzakereler için geldiğinde Rusya**

Devlet Başkanı Vladimir Putin ile ele alınacak" diye konuştu.

Moskova zirvesi

Bu arada Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın önümüzdeki hafta Moskova'ya yapacağı ziyarette Putin'le Suriye'nin geleceğini daha geniş bir kapsamda ele alacağını unutmayalım. Özetle, Türkiye kriz konularını çözüm sürecine aktarmayı başarıyor. Ancak bütün dost ülkelerde durum aynı değil. Şu anda İngiltere'de Başbakan May'in ne zaman istifa edeceği ve İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden anlaşmasız çıkışının bu ülkenin ekonomisini ne tür krizlere yönlendireceği konuşuluyor.

SABAH

Okan MÜDERRİSOĞLU

Büyük devlet, büyük lider diplomasisi

Diplomasi duygusallık kaldırmaz. Öncelik, ülkenin çıkarlarıdır. Bu nedenle kamuoyuna yansıyan konuların arka planında "**gerçekçilik**" işler. Bu tespiti, Türk- Amerikan ilişkilerinin zorlu süreçlerine uyarladığımızda, sade vatandaşın net sonuçlarına ulaşmasını sağlayabiliriz. Örneğin, ABD Başkanı Trump'ın, Türkiye ekonomisini tehdit eden son tweeti ve Cumhurbaşkanı **Tayyip Erdoğan**'ın araması sonrasında

gerçekleşen ince ayar boyutu. Trump, Suriye'den çekilme kararı aldığı anda, ABD'deki müesses nizam şoke oldu ama çabuk atlattı. DEAŞ ile mücadelede silahlı aparat olarak kullandığı YPG'li teröristlerin himaye edilmesi gereğini (!) Başkan'a hatırlattı.

Sonra ne oldu?

Türkiye, büyük devlet geleneğine yaraşır şekilde Trump'ın, o çirkin mesajına eşdeğer bir dille tepki gösterdi. Lakin soğukkanlılığını koruyarak el arttırmadı. **Neden?** Çünkü, Washington'da Dışişleri, Pentagon ve Ulusal Güvenlik Danışmanları Ankara'nın, Suriye'nin kuzeyine ilişkin kaygılarını görmezden gelirken, Trump ilk kez Türkiye'nin önemseydiği "**çekilme kararını**" ilan etti. Yani... Ankara açısından Trump'ın "**bağlayıcı kararının**" üzerine gidilmesi stratejik bakımdan doğru hamle idi. Tam da bu nedenle ABD yönetimi "**güvenli bölge**" fikrine dönüverdi. Bir gün önce YPG'yi savunan ABD ertesi gün "**Türkiye'nin güvenlik endişelerini anlıyoruz**" demeye başladı. Şimdi, "**20 millik güvenli bölge, YPG'yi Suriye'de meşrulaştırabilir!**" diye iddia ediliyor. Oysa durum böyle değil. Zira, güvenli bölgeyi, "**Terörden arındırılmış bölge**" biçiminde vurgulamak daha mantıklı. Bu yaklaşım bile

YPG ve DEAŞ'ın tasfiyesini içeriyor. Kaldı ki ABD'nin Türkiye sınırında kurduğu gözlem noktalarının kalkması ile Ankara'nın Fırat'ın doğusundaki nüfuzu iyice hissedilecek. Şu an Türk istihbaratı bölgedeki tüm etnik grupları, silah kapasitesini, YPG terörüne bulaşmamış aileleri detayıyla biliyor. TSK'nın El Bab ve Afrin'deki varlığı, sınırdaki ciddi askeri yığınağı, Genelkurmay'ın Başkomutanın direktiflerine mutlak uyumu ve Cumhurbaşkanı Erdoğan ile Rusya Devlet Başkanı Putin'in 23 Ocak için planlanan görüşmesi, Ankara'da korkuların değil "**sert ve yumuşak gücün etkisinin hakim olduğunu**" teyid ediyor. **Son bir nokta...** İdlib'deki terör hareketlenmesini, Münbiç'teki patlamayı ABD'yi bölgede tutmak, Türkiye-Rusya mutabakatını sabote etmek isteyen eşkallerde aramak lazım!

HÜRRİYET

Abdulkadir SELVİ

CHP'de İzmir krizi, AK Parti'de İstanbul söylentisi

MECLİS Başkanı Binali Yıldırım'ın İstanbul büyükşehir belediye başkanlığına aday olmasıyla birlikte yürüyen bir tartışma var. Cumhur İttifakı'nın liderleri Erdoğan ile Bahçeli'nin "İstifa

etmesine gerek yok" demesine, Kılıçdaroğlu'nun seçim kampanyasını bunun üzerine kurmamasına rağmen Binali Yıldırım'ın Meclis Başkanlığı'ndan istifa etmemesiyle ilgili tartışma sürüyor. Yani Binali Yıldırım "O mesele kapandı" demesine rağmen mesele kapanmıyor hatta süreç uzadıkça sıkıcı bir tartışmaya dönüşüyor. İstifa konusu İstanbul'daki seçim yarışını da etkileyecek bir boyutta ilerliyor. Muhalefet, "Binali Yıldırım seçilirse Meclis Başkanlığı'nı tercih edecek, böylece o seçilecek ama yerine başka bir AK Partili gelecek" diye propaganda yapıyor. MHP Lideri Bahçeli'nin "Oy verme gününe kadar yetkilerini bir meclis başkanvekiline devredebilir" diye bir ara formül önermesine rağmen yeni bir formül konuşulmaya başlandı. Binali Yıldırım'ın belediye başkan adaylarıyla ilgili listelerin Yüksek Seçim Kurulu'na (YSK) verileceği 19 Şubat ya da YSK tarafından kesinleşen listelerin açıklanacağı 3 Mart tarihinde istifa edebileceği konuşuluyor. Ama bu senaryoların hepsi Binali Yıldırım'ın dışında konuşuluyor. Asıl belirleyici olan Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın iradesi ve Binali Yıldırım'ın kararı olacak. Henüz Binali Yıldırım cephesinden istifa edeceği yönünde bir sinyal gelmiş değil. CHP'de ise en garanti yer olarak görünen İzmir'de Aziz Kocaoğlu krizi patlak verdi.

İzmir büyükşehir belediye başkan adayının açıklanması beklenen parti meclisi toplantısı öncesinde CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile görüşerek “**Yarıştan ben de varım**” diyen Aziz Kocaoğlu’nun tavrı hesapları altüst etti. İzmir adayının açıklanması ertelendi.

GERGİN GÖRÜŞME

Seferihisar Belediye Başkanı Tunç Soyer’in İzmir büyükşehir belediye başkan adayı olmasına ilk itiraz İYİ Parti’den gelmişti. Babası Nurettin Soyer’in MHP davasındaki rolü nedeniyle, İYİ Parti Tunç Soyer ismine ülkücü tabanın sıcak bakmayacağını bildirmişti. Ancak ibrenin Tunç Soyer’e kayması üzerine İYİ Parti, PM toplantısından bir gün önce net bir şekilde CHP Genel Merkezi’ne iletiyor. Ama asıl çıkışı Aziz Kocaoğlu yapıyor. Çünkü PM’de İzmir adayının ilan edileceği yönünde sinyalleri alınca bir gün önce Ankara’ya geliyor. Dün CHP’de önce MYK toplantısı, ardından da PM yapılacaktı. MYK’da belirlenen isimler PM’de karara bağlanıp açıklanacaktı. Aziz Kocaoğlu, Kılıçdaroğlu ile MYK toplantısından önce görüşüyor. Kılıçdaroğlu’nun “Sakin ol başkan” demesine rağmen Aziz Kocaoğlu çok sınırlı olduğu için görüşme gergin bir ortamda cereyan ediyor. Aziz Kocaoğlu, Kılıçdaroğlu’nun yanına sınırlı bir şekilde giriyor. İlk sözü, “Çok sınırlıyım” oluyor. Bir ara sesini

yükseltince Kılıçdaroğlu, “Başkan sakın ol” deme gereği hissediyor. Kemal Bey’in “Ne içersin?” sorusuna “Bir şey içmeyeceğim” diye karşılık veriyor. “**Bugün karar alacak mısınız?**” diye Kılıçdaroğlu’na soruyor. Kılıçdaroğlu’nun “Değerlendiriyoruz” demesi üzerine, “Size Tunç Soyer ve Tuncay Özkan olursa olmaz demiştim” diye itirazlarını sıralıyor. İki isme itirazını belirttikten sonra Narlıdere Belediye Başkanı Abdül Batur başta olmak üzere bir-iki ismin olabileceğini söylüyor. Zaten görüşme çok uzun sürmüyor.

AZİZ KOCAOĞLU’NUN KARARI

Aziz Kocaoğlu, hesapları değiştiren kararını ise görüşmenin sonunda iletiyor. İzmir’e aday olduğunu söylüyor. Aziz Kocaoğlu İzmir’de önemli bir güçtü. Onsuz hesap yapılamaz deniliyordu. Olağanüstü kongre sürecinde Muharrem İnce’nin yanında yer aldığı için Aziz Kocaoğlu’nun aday olmadığını açıklaması Kılıçdaroğlu’nun elini rahatlatmıştı. Aziz Kocaoğlu’nun son anda yeniden ortaya çıkıp, Kılıçdaroğlu ile görüşüp aday olduğunu açıklamasıyla birlikte hesaplar karıştı. Kocaoğlu’nun etrafında, kendisi ya da istediği biri aday gösterilmediği takdirde “bağımsız aday” olma seçeneğini bile değerlendirdiği söyleniyor. Aziz Kocaoğlu, bağımsız aday olarak çıkarsa kendisi kazanmasa da CHP’ye kaybettirebilir. Aziz Kocaoğlu, bombanın

pimini çekip Kılıçdaroğlu'nun kucağına bıraktı. CHP'nin en garanti olarak gördüğü İzmir'de hesaplar karıştı.

YENİAKİT

Ali KARAHASANOĞLU

Tam da çekilecek iken: “Boom”!

Ve nihayet Büyük Şeytan, yine yapacağını yaptı..

İsterseniz Trump deyin.

İsterseniz, Trump'a karşı ABD'nin derin devleti deyin..

O kadar ayrıntısına girmeye gerek yok..

Trump ile birlikte ABD'nin derin devleti yapmış olsa da..

Trump'a karşı ABD'nin derin devleti de yapmış olsa..

Tablo şu:

19 Aralık'ta “Suriye'den çekiliyoruz.. DEAŞ'ı yendik.. Suriye'de kalmamıza gerek yok!” diyen Trump...

Dün Münbiç'te yaşanan patlama ile 4 ABD askerinin ölmesi sonrasında..

Bakalım kararını değiştirecek mi?

En başından olayı masaya yatıralım..

ABD'nin, Suriye'de olması için hangi haklı sebebi var?

Hiçbir haklı, mantıklı sebebi yok. Olması mümkün değil..

Suriye, ABD sınırına yakın bir ülke değil..

ABD'nin Suriye'de geçmişe dayalı bir varlığı, bir mensubiyeti yok..

Binlerle, on binlerle ifade edilecek bir nüfusu, Suriye'de yaşıyor..

Her şey olumsuz..

Ama..

Olsun..

Diyecekler ki, “Suriye, bizim kadim dostumuz İsrail'in sınırında.”

İşte burası doğru..

Ve hepsi hepsi bu..

İsrail'in sınırında olunca..

Suriye hedef haline gelmiş oluyor..

Ve oldu da..

Bunu not edelim..

Bir not daha verelim..

Trump diyordu ya: “DEAŞ'ı yendik.. Suriye'de kalmamıza gerek yok!” diye..

Suriye'deki varlıklarını, DEAŞ'ın varlığına bağlıyorlardı ya..

O zaman soralım: “DEAŞ ne?”

6 yıl kadar önce, mantar biter gibi yerden biten..

Aniden yıldızı parlayan..

Sözümüne İslami tabandan kaynaklı gibi tanıtılan, bir terör örgütü.

Kafa kesmesi ile ünlü..

Ama aynı zamanda, ABD'den alınan sıfır cipleri ile ünlü..

Kafamız karışıyor..

DAEŞ, İslami tabana mı dayanıyor? İslami hassasiyetlerle mi hareket ediyor?

Yoksa, çok basit bir anlatımla..

Köşe Yazıları – 17/01/2019

CIA'nin saf Müslümanların eline bedava silah tutuşturarak oluşturduğu bir örgüt mü?

DEAŞ'ın geçmişi olmayan, yönetim katı itibari ile güvenilir olmayan şaibeli konumunu da not edip geçelim..

İlginçlik şurada:

TSK'nın yıllardır dile getirdiği tez aynı: "Güneyimizde, bir terör örgütüne dayalı devlet yapılanması istemiyoruz!"

Bunun için tam bir sene önce Afrin'e girdik..

Bunun için, hemen sonrasında Münbiç'e gireceğimizi ilan ettik..

Tam bir senedir, ABD oyalama taktiğini sürdürüyor..

Türkiye'nin kararlılığını görünce, "Gelin Münbiç'te birlikte devriye yapalım" dedi..

6-7 aydır, devriye yaptırarak, Türkiye'yi oyalıyor..

Türkiye, Münbiç'le yetinmeyip, Fırat'ın doğusunu da masaya yatırınca..

Kem ettiler.

Küm ettiler..

En sonunda, "Biz Suriye'de çekiliyoruz" ile sonucu açıkladılar..

İnandık mı?

İnanmadık..

"Trump çekilse, ABD'nin derin devleti çekilmez" dedik..

Nitekim, "çekiliyoruz" açıklamasının üzerinden nerede ise bir ay geçti..

Ortada çekilen falan yok..

Oysa 24 saatte diplomatik temsilcilerini..

30 gün ve 60 günlük periyotlarla da, askerlerini çekecekti..

En son geldiği noktada ise..

"Kürtlerin güvenliğini sağlamamız lazım" ile karşımıza çıktılar..

Sanki Türkiye'de Kürtler yokmuş.. Kürtlerle Türkler bu ülkede kardeşçe yaşamıyorlarmış da..

Suriye'nin kuzeyindeki Kürtlerin can güvenliği sorunu varmış gibi..

Tabii yapmak istedikleri..

Kürt diyerek, PYD-PKK'nın güvenliğini sağlamak idi..

"Kürtlerin güvenliğini biz temin ediyoruz. PKK için ise, bir sözümüz yok" denilince..

"Ara bölge" tezini ortaya attılar..

"PYD'siz-PKK'sız olursa, tamamdır" cevabımız üzerine..

İş ciddileşti..

PYD'nin, ara bölgeden de uzaklaştırılması gündeme geldi..

Ve..

Bir anda..

"Bommm.."

Münbiç'te 5 ABD askeri öldü..

3'ü yaralandı.

Sivillerden de ölenler var..

Nerede ise daha bomba patlamadan, DAES açıklamayı patlattı(!)..

"Ben bitmedim" dercesine..

"Biz yaptık biz.." dedi..

"Patlamayı üstleniyoruz" dedi..

İyi de..

Köşe Yazıları – 17/01/2019

Bu DEAŞ, nerede ise bir yıldır tek olayları yok..

Çok tartışılan İdlib'te bile, askeri operasyon yapıldı-yapılacak denilmesine rağmen..

İdlib'te dahi bir olay çıkarmaya güçleri yetmedi..

Tam ABD köşeye sıkıştığı an..

Tam, PYD-PKK'nın silahlı unsurlarının Türkiye sınırından daha uzaklaştırılmasının anlaşması yapıldığı anda..

“Nanik” dercesine....

Kafayı çıkarttı..

“Ben buradayım” dedi..

Gerçekten DEAŞ orada mı?

Yoksa..

Artık iyice suyu çıkmış şekilde..

ABD'nin derin operasyonlarına cansuyu olmak üzere..

Her an eli tetikte görev mi bekliyor?

Her an görev üstlenmeye hazır, CIA emrinde bir suni örgüt mü sözkonusu?

**

Trump, her konuda anında tivit atarken..

ABD saatine göre gece vakti yaşanan patlamaya.

Dün öğle saatlerine kadar bir yorum getirmedi..

Anlaşılan o ki..

Oyun büyük..

Belki Trump da hedefte..

Belki Trump da işin içinde..

Bekleyip göreceğiz..

Kesin olan bir şey var ki:

“Çekiliyoruz” denildiğinde de “Hayduta güven olmaz” dedik..

Dünkü patlamadan sonra da, “Hayduta güven yok” diyoruz..

YENİŞAFAK Aydın ÜNAL

Ankara nasıl kazanılır?

Muhalefet uzunca bir süredir AK Parti'ye lokal de olsa bir yenilgi yaşatmak, bir mevzi kazanmak istiyor. Muhalefetin hedefinde Ankara var. Eğer Ankara'da AK Parti'yi yenebilirlerse, bunu abartıp büyük başarı sayacaklar ve hiç kuşkusuz bu mevziden motivasyon üretecekler. İşte bunun için birbirine hiç benzemeyen partiler Ankara'da ittifak yapabiliyor, tabanlarının asla kabullenemeyeceği adayları ortak aday olarak çıkarabiliyor, bu adaya epeyce de oy toplayabiliyorlar.

2014 yılında CHP Mansur Yavaş'ı aday gösterdi. Mansur Yavaş, CHP'liler kadar diğer muhaliflerin de oylarını aldı ve seçimi sadece 1 puanla kaybetti. 2014'de AK Parti yüzde 44,8; CHP yüzde 43,8 oy aldı. O seçime MHP de kendi adayıyla girmiş ve yüzde 7,77 oy almıştı.

Ankara'da, AK Parti ve MHP oylarını üst üste koymak mümkün mü?

Köşe Yazıları – 17/01/2019

2014 AK Parti ve MHP oylarını toplarsak Cumhuriyet İttifakı'nın oyu yüzde 52,5.

Ancak, 2017 Halkoylamasında AK Parti MHP toplamı diyebileceğimiz “Evet” oyu yüzde 48,85 oldu.

2018’de ise, Recep Tayyip Erdoğan’a Ankara yüzde 51,5 oy verdi. Cumhuriyet İttifakı’nın oy oranı ise yüzde 53,5 oldu.

Bu rakamlara göre, muhalefet, AK Parti ve MHP dışında kalan tüm oyları toplayabilse bile Ankara’da belediye başkanı seçtiremez.

Ancak siyasetin matematik olmadığını, siyasette her zaman 2 kere 2’nin 4 etmediğini biliyoruz.

24 Haziran seçimlerinde AK Parti Ankara’da yüzde 40 oy almıştı. Bu yüzde 40’ın üzerine gelecek her bir MHP oyu AK Parti adayını için avantaj olacaktır. Lakin, AK Parti, Ankara’da bu avantajın yanında dezavantajlarla da seçime giriyor.

Birincisi ekonomideki sorun Türkiye genelinden daha fazla Ankara’yı etkilemiş durumda. Alınan tedbirlerin sanayiciyi, esnafı, tüccarı, çiftçiyi, memuru rahatlatacağına şüphe yok ancak ekonomik risk yine de varlığını koruyor.

İkincisi, 2014 seçimlerinden sonra Ankara’da belediye hizmetleri iyiye gitmedi. Özellikle

Ankapark’a yapılan yüklü miktardaki yatırım, Ankara’da belediye hizmetlerinin aksamasına neden oldu. Mustafa Tuna göreve geldikten sonra bu aksamayı telafi etmek için insanüstü bir gayret gösterdi ama sorunlar tam olarak çözülemedi.

Üçüncüsü Ankara bir memur şehri. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi bürokrasiyi köklü şekilde değiştiriyor ve kimi memurlar da bu değişimden etkileniyor, tedirgin oluyor.

Dördüncüsü de muhalefetin adayı “Ankaralı” olma kozunu kullanıyor.

Bu ve benzeri riskler Ankara’da denklemi değiştirebilir; AK Parti’ye ya da MHP’ye oy vermiş seçmenin tercih değiştirmesine ya da sandığa gitmemesine yol açabilir.

AK Parti’nin Ankara’da bir kez daha zafer kazanabilmesi için, tek başına MHP’den gelecek oylara bel bağlamak yerine, bu risklerin de üzerine kararlı şekilde gitmesi gerekiyor.

Öncelikle, Türkiye genelinde olduğu gibi Ankara’da da ekonomideki kötümser algının mutlaka iyimsere dönüştürülmesi gerekiyor. Ekonomide işlerin iyiye gittiğinin ikna edici şekilde anlatılması büyük önem taşıyor.

Köşe Yazıları – 17/01/2019

Yeni sistemden tedirgin olan memurların da ikna edilmesi, rahatlatılması Ankara için son derece mühim.

Ankara'nın muhalefete geçmesi hem Ankara için, hem de Türkiye için büyük riskler barındırıyor. Seçmene, Ankara'da olabilecek bir değişimin risklerinin de hissettirilmesi gerekiyor.

Ankara'yı kazanmanın belki de en önemli yolu ise Ankara'da samimi bir özeleştirme yapmaktan geçiyor...

Ankara'da Büyükşehir Belediye Başkanı istifa etti. Bunun Ankara'yı ve AK Parti'yi rahatlatığına şüphe yok. Ancak bir özeleştirme yapılmadı. Mesele konuşulmadı. İstifanın nedenleri bile tartışılmadı.

Suskunluğun üzerine yeni bir şeyler söylemenin de yeni bir şeyler inşa etmenin de zor bir gayret olduğunu görmek zorundayız.

AK Parti, Ankara'yla samimi bir şekilde yüzleşmeli. Ankara'daki hatalı uygulamalar, ihmaller, şehre, şehirleşmeye ilişkin eksikler, noksanlar tek tek ortaya dökülmeli ve bunların muhasebesi yapılmalı. Ankara'da yeni bir dönemin başlayacağı, bu yeni dönemin eskiyi tamir edip Ankara'ya yeni değerler katacağı açıklıkla ve samimiyetle anlatılmalı.

“Ankara'ya şu yatırımları yapacağız, şu projeleri kazandıracamız” şeklindeki bir

söylem, artık “25 yıldır Ankara'yı siz yönetmiyor musunuz?” cevabıyla karşılaşılabılır. Bunun için de Ankara'da söylemin mutlaka farklı kurulması gerekiyor.

AK Parti Ankara'yı mutlaka kazanmalıdır ve inşallah kazanacaktır da. Ankaralının önünde yapılacak samimi ve açık yürekli bir muhasebenin, özeleştirmenin Ankara'dan karşılık bulacağına şüphe yoktur.

YENİŞAFAK **Mehmet ACET**

ABD güvenli bölgenin Türkiye'nin kontrolünde olmasına rıza gösterir mi?

Böyle zamanlarda, olağan dışı bir şey olduğu zaman bu coğrafyada yaşayan insanların “Neden böyle bir şey oldu” sorusuna verebildikleri ortak bir cevap olabiliyor artık.

Sıra dışı bir şey olduğunda çoğunluğun aklına aynı fikir geliyor.

Münbiç'te dün, 4 ABD askerinin öldüğü, 3'nün de yaralandığı saldırıyı kast ederek bu cümleleri kuruyorum.

Muhtemelen böyle bir saldırı haberi geldiği ilk anda çoğunuzun aklına, ABD Başkanı Trump'ın Suriye'deki askerlerini çekme kararını etkilemeye dönük bir eylem mi bu sorusu gelmiştir.

Önümüzdeki günler için bir noktaya dikkat çekmek isterim.

İşin başından beri Türkiye'yi DEAŞ'la yan yana göstermeye çalışan içeriden dışarıdan bir takım kara propaganda odakları, bu saldırı üzerinden yeni bir Türkiye karşıtı kampanya başlatabilir.

En fazla da ABD Başkanı Trump'ın kafasını karıştırmak isteyenler, böyle bir yöneline girebilir.

DEAŞ'ın bir proje olduğunu Trump, 4,5 kere kendisi söyledi.

Selefi Obama ve seçimlerdeki rakibi Hillary Clinton'ı bu örgütü birlikte kurmakla suçlayacak kadar ileri cümlelerle dile getirdi bunu.

Üstelik başkan seçildikten sonra da aynı görüşünü tekrarladı.

Şimdi şu soru akıllara düşüyor:

Dünkü saldırıyı DEAŞ üstlendiğine göre, bu eylem Trump'ın çekilme kararını acaba nasıl etkileyecek?

Normal şartlarda saldırı, Münbiç kent merkezinde yaşandığı için, buralarda da devriye gezen ABD askerleri ve onların hamiliğinde hala kentteki varlığını korumaya devam eden YPG dışında kimse olmadığı için,

bu eylem nedeniyle ihmal, zaaf gibi gerekçelerle sorumlu tutulabilecek başka bir kimse yok.

Yine normal şartlarda, bu türden bir saldırı, çekilme takvimini hızlandırma dışında makul bir seçenek de sunmuyor.

Ama, at izinin it izine karıştığı Kuzey Suriye denkleminde her şeyin makul bir çerçevede ilerlediğini söylemek de mümkün olmuyor.

Münbiç'teki saldırı haberinin Fırat'ın doğusu için gündeme gelen 'Güvenli Bölge' tartışmalarının tam ortasına düştüğünü görüyoruz.

Türkiye, Trump'ın gündeme getirdiği Safe Zone/Güvenli Bölge önerisini "Bunu ben yapabilirim" ifadesiyle en üst düzeyde ilan etmiş durumda.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bu minvalde Salı günü yaptığı açıklamalarını, aynı zamanda "Bu işi biz yapmazsak başkasının yapmasına da izin vermiyiz" biçiminde de anlayabiliriz.

Yani o sözlerin içerisinde böyle bir anlam olduğu da çok açık.

Ankara, son dönemlerde birçok konuda olduğu gibi burada da 'Açık diplomasi' kuralını işletiyor.

Köşe Yazıları – 17/01/2019

Yani duruşunu, yaklaşımlarını saklamadan açıktan oynuyor.

Bu yöntemin Türkiye'nin olurluğunu almadan güvenli bölge dahil birçok temel meselede mesafe kaydedemeyeceğini bilen Washington üzerinde baskı oluşturma niyetiyle işletildiği düşünülebilir.

Diğer taraftan Ankara'nın, Erdoğan'ın New York Times Gazetesi'ne yazdığı makale ile ilan ettiği Kuzeydoğu Suriye planı iyi niyetle hareket edilmesi halinde iyi bir çözüm perspektifi sunuyor.

Önceki gün Cumhurbaşkanlığı sözcüsü İbrahim Kalın'ın şu sözleri, bu bağlamda ilgili herkese bir fikir verebilir:

“Bunu terör örgütlerine hiçbir fırsat vermeden, sivillerin zarar görmesini engelleyecek bir şekilde biz yapabiliriz. Bunu koalisyon ile birlikte yapabiliriz. Burada aradan bu terör örgütünü çıkartmamız halinde bu planı meşru bir zeminde, yerel aktörleri de devreye sokarak gerçekleştirebiliriz. Bizim Amerikalı mevkidaşlarımıza verdiğimiz mesaj bu”

Rusya ve Şam rejiminin Halep, Hama ve diğer birçok Suriye şehirlerinde;

ABD'nin YPG ile Rakka başta olmak üzere başka birçok yerleşim yerinde yaptığı operasyonların taş üstünde taş bırakmayan

'yıkıcı' sonuçlarına karşılık, Türkiye'nin hareket yaptığı yerlerde hem şehirlerin korunmuş olması, hem de hayatın normalleşmesine dönük kaydedilen ilerlemeler Fırat'ın doğusu için de iyi bir örnek olabilir.

Amerika, Trump'ın önerdiği 32 kilometre derinliğindeki güvenli bölgenin Türkiye'nin kontrolünde olması fikrine acaba ne diyecek?

Dün, Genelkurmay Başkanı Yaşar Güler'in ABD'li mevkidaşı Dunford ile Brüksel'de randevusu vardı.

Amerikalılar, güvenli bölge derken ne kast ettiklerini, ya da Türkiye'nin kontrolünde bir güvenli bölge fikrine nasıl yaklaştıklarını Güler'e iletmeli olmalı.

Şu aşamada ihtiyatlı olmakta fayda var.

ABD'nin, güvenli bölge fikrini gündeme getirirken bunu Türkiye'nin arzu ettiği bir biçimde uygulama niyetiyle hareket ettiğini söylemek hem erken, hem de bir hayli güç.

İşin gerçeği Amerikalılar, Ankara'nın baskısı olmasa, muhtemelen dün PYD sözcüsü Aldar Halil'in önerdiği gibi, YPG'yi Türkiye'ye karşı koruyup kollayacak bir Birleşmiş Milletler gücünün o bölgeye yerleştirilmesi üzerinde çalışıyor olacaktı.

Ankara “Ancak benim kontrolümde olursa olur” dediğine göre, Amerika’nın bir sonraki hamlesi acaba ne olacak?

AKŞAM

Markar ESAYAN

Hepimizin devleti Türkiye Cumhuriyeti...

Cumhurbaşkanı Erdoğan, salı günkü grup toplantısında Kürt vatandaşlarımıza seslenirken şu önemli cümleleri kullanıyordu:

“Türkiye Cumhuriyeti Devleti bu ülkede yaşayan herkesin, Türk’ü ile Kürt’ü ile Arap’ı ile tüm kardeşlerimizin devletidir. Hangi inanç grubundan olursa olsun hepsinin devletidir. Biz ülkemizde asla bu tür ayrımcılıklara müsaade etmedik, bundan sonra da etmeyiz. Kürt kardeşlerimize sesleniyorum: Bu oyuna gelmeyin. PKK’nın desteğindeki terörden beslenen siyasi partilere, onların yandaşlarına oylarınızı vererek zayıf etmeyin. Türkiye, Kürt kardeşlerimizin de devletidir.”

Bu sözler şüphesiz zaten AK Parti dönemlerinde kökleşen çoğulcu/demokratik devlet bakışını ifade ediyor. Ancak, vurgunun “devlet” noktasında yapılmasının çok önemli ve manidar olduğunu düşünüyorum.

Çünkü her şey gözümüzün önünde oldu. DEAŞ manivelası ve Kobani olayları üzerinden ağır

bir Kürtçülük propagandası yapıldı. İnsanların ülkeleri ile bağları koparılmak, hendek süreçlerine dahil edilmek istendi. PKK’nın emperyal güçler ile yaptığı kirli anlaşmalar (Türkiye’deki bir savaş karşılığında Suriye’de bir devlet) bu şekilde kotarılmak durumundaydı.

Bu yüzden de Erdoğan’ın ve Türkiye’nin şeytanlaştırılması gerekiyordu. Çözüm Süreci’nden de bu yüzden nefret edildi. Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın ABD politikalarının ikiyüzlülüğünü anlatmaya çalıştığı konuşmayı (tıpkı ırkçılığın kötülüğünü anlatmaya çalıştığı “Afedersiniz Ermeni” konuşmasına yaptıkları gibi) kesip biçerek “Kobani düştü düşüyor” sözünden Kürt düşmanlığı çıkarmak istediler.

Oysa Kobani’nin kurtarılması noktasında ülke topraklarını ağır silahlı Peşmerge’ye açan Türkiye, konuyla ilgili tezkereye hayır oyunu veren ise HDP/CHP idi. Kobani’den sınırı dayanan Kürtleri bir gün gibi kısa bir sürede kabul eden, yaralıları hastanelerinde tedavi ve hâlâ ülkede konuk eden de Türkiye devletiydi. Bu insanlar YPG yönetimindeki Kobani’ye gitmiyor, Türkiye’de kalmaya devam ediyorlardı.

O yüzden kimse hikâye anlatmasın. Akli tütsülenmemiş, etnik asabiye veya ideolojik nefretle olaya bakmayan herkes bu gerçekleri

Köşe Yazıları – 17/01/2019

çok iyi biliyor. Kürt vatandaşlarımız örgütün hiçbir yalanına veya provokasyonuna gelmedi. Türkiye’de ne Türk, ne de Kürt sosyolojisinde karşılıklı herhangi bir düşmanlık gelişti.

Türkiye bu manada bu ülkede ve sınırların ötesinde yaşayan tüm milletlerin güvencesidir.

Emperyal güçlerin

“kullan at” mantığına kurban gitmenin tek panzehiri tek ve ortak devletimiz, ülkemiz, vatanımız olan Türkiye’dir.

PKK, YPG ve HDP bu emperyal oyunun bir parçası oldular. Kaybettiler. Türkiye ve onun aziz, fedakar tüm halkları olmuştur.

Başka bir devlet aramaya gerek yoktur. Bu emperyallerin uzattığı zehirli havuçtan başka bir şey değildir. Türkiye hepimizin devletidir, hepimiz de Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıyız.